

אניגנות לילה

ק:

- 14 ב) רבה בר רב הונא אמר: לא קשיא.
 15 כאן - ששמע שמוועה על מתו סמרק לשקיית החמה
 16 וכן שליקטו לו עצמות סמרק לשקיית החמה
 17 וכן שמתה לו מות וקבעו סמרק לשקיית החמה;
 18 וכן - לאחר שקיית החמה.
 19
 20 לאחר שקה"ח? מאי רהוה הו!
 21 אלא ש"מ אכילה פסחים מעכבא.
 22
 23 ג) רבashi אמר: מאיה חד זה ואחד זה?
 24 הק:
 25 אחד يوم שמוועה ואחד يوم ליקוט.
 26 מובל ואוכל בקדושים לערכ.
 27
 28 והוא דרבashi בדורתא היה!
 29 מכדי, עלה קאי: זה מה מביע לה?
 30 אלא ש"מ בדורתא היה

- 1 מאיד רובה בר רב הונא? רתניא:
 2 יום שמוועה - כיום קבורה למצוות שבעה ושלשים;
 3 ולאכילת פסחים - כיום ליקוט עצמות.
 4 אחר זה ואחר זה - מובל ואוכל בקדושים לערכ.
 5
 6 הא גופא קשיא!
 7 אמרת יום שמוועה כיום קבורה למצוות שבעה ושלשים
 8 ולאכילת פסחים כיום ליקוט עצמות
 9 מכלל דיום קבורה - אפילו לערב נמי לא אכלי!
 10 והדר תני:
 11 אחד זה ואחד זה - מובל ואוכל בקדושים לערכ?
 12
 13 א) אמר רב חסדא: תנאי היא.

סיכום המהלך

- 2-4 בריתא.
 6-11 קושיא מיניה ובייה.
 13 תירוץו של רב הсадא - לפמן תנאי בענין לילה אחר יום קבורה: ת"ק - מותר, רב - אסור, אפילו פסח.
 14-18 תירוץו של רבה בר בר הונא: יש הבדל אם אותה שעה הוא יום קבורה או הלילה אח"ב.
 וכן יש הבדל אחר כיוצא בהזה לגבי יום שמוועה ויום ליקוט.
 20-21 מסקנא שאכילת פסחים מעכבות. ע' סוף סוגיא דלעיל.
 23-30 תירוץו של ר' אשיש וסילוקו בגל קשיים לשוניים.

הסבר

- מהו הדין של יום שמוועה ויום ליקוט וכן של יום קבורה? ומהו הדין של הלילה אחרתם?
- 2 משמע שיום קבורה אסור לילו לאכילת פסחים.
 3 يوم שמוועה ויום ליקוט - מותרים באכילת פסחים.
 4 אחד يوم קבורה ואחד يوم ליקוט - מותרים בכל הקדושים. (קשיים 2~4)

רבה בר בר הונא	אסור אפילו בפסח	מותר בפסח ואסור בקדושים	מותר אפילו בפסח	הסתירה ממשמעות הבריתא
יום קבורה מותר	יום קבורה אסור	יום שמוועה ויום ליקוט	2 3 4	

תירוץו של רבה בר בר הונא:

- לילה אחר קבורה, שמוועה, וליקוט - מותר בכל הקדושים.
- יום קבורה - אסור בכל.
- יום שמוועה ויום ליקוט - מותר בפסח ואסור בקדושים.

רבה בר בר הונא	אסור אפילו בפסח	מותר בפסח ואסור בקדושים	מותר אפילו בפסח	רבה בר בר הונא
2	קביר אחר שקיעה הוי אותה שעה יום קבורה. מש, או"פ שאיסורי רק מדרבנן - העמידו דבריהם; כיון שרובה קברי ביום המיთה, ואתי למשרי יום מיתה דהוי מדאורייתא.			
3	שמע וליקטו לו אחר השקיעה הוי אותה שעה יום שמוועה וליקוט: בפסח - מותר, שאכילת פסחים מעכבות: בקדושים - אסור, שאין אכילתן מעכבות.			
.4	קביר ושמע וליקטו לו מבועוד יום אחר השקיעה - מותר בקדושים.			

אניגנות לילה - רבי ווחכמים

ק: קא.

- 27 אמרה קמיה דר' רומיות אמר: גברא רבה כרב יוסף למא הכא? 28
 29 למא דרבו לקולא? והתניא: (בריתא 3)
 30 עד מתי מתאונן עליין?
 31 כל זיין שאינו נCKER, אפלו מכן ועד עשרה ימים דמי לוי.
 32 והכ'?
 33 אין מתאונן עליין אלא אותן הום כלכך.
 34
 35 (ז) אלא, תריין הכא:
 36 עד מתי דוא מתאונן עליין?
 37 כל אותו היום בלבד.
 38 רבי אמר: כל זמן שלא נCKER,
 39 ואם נCKER - תופס לילו.
 40
 41 אמרה קמיה דרבא.
 42 מפרק אמר רבי يوم קבורה תופסليلו מדרבנן,
 43 מכלל דיום מיתה תופסليلו מודוריתא.
 44 וסביר רבי אניגנות לילה דאוריתא?
 45 והתניא: (בריתא 4)
 46 זין חיים - אף דיום אסור ולילה מותר.
 47 נגידות - בין ביום ובין בלילה אמר דברי רבי יהודא:
 48 רבי אמר:
 49 אינני לילה אינה מדברי תורה אלא מדברי סופרים.
 50
 51 לעולם דרבנן היה
 52 {דף קא}. ווחכמים עשו חזוק לדבריהם יותר משל תורה.

- 1 ומאי תנאי? רתניא: (בריתא 1)
 2 עד מתי מתאונן עליין?
 3 כל זמן?
 4 רב אמר: כל זמן שלא נCKER
 5
 6 א) במאי עסקין?
 7 אלימא ביום מיתה?
 8 מי איכא דלית ליה דיום מיתה דתפיםليلו מדרבנן?
 9 ותולכי אמר כל זמן שלא נCKER -
 10 הא קברו אישתו לה?
 11ומי איכא דלית ליה ואזריתא כיום מר'?
 12
 13 ב) אמר רב ששת: أيام קבורה קאי
 14
 15 מתקוף רב יוסף:
 16 אלא הוא דקרני: (בריתא 2)
 17 נשומע על מrho למילכת עשות?
 18 מוכח איוכל בקשם לעיבן:
 19 מכלל דיום קבורה אפילו לערב נמי לא אבל?
 20 הא מנין?
 21
 22 ג) אלא, תריין:
 23 עד מתי מתאונן עליין?
 24 כל אותו היום ולילו.
 25 רב אמר: כל זמן שלא נCKER
 26 [אבל נCKER] - בלבד לילו.

סיכום המהלך

- בריתא.
 2-4 קושיא לפि ה"סלקא דעתך" دائירי ביום המיתה, ועל פי דיווקים בדברי ת"ק ושל רבי לקולא.
 6-11 תירוצו של רב ששת.
 13 קושיות רב יוסף על רב ששת.
 15-20 תירוצו של רב יוסף.
 22-26 קושיתו של ר' ירמיה על רב יוסף.
 27-33 תירוצו של רב ירמיה.
 35-39 דיקוק, וסתירה לדיקוק.
 41-49 ישוב ודיקוק אחר.
 51-52

עד מתי מתאונן עליין?

כל דיום

רבי אמר: כל זמן שלא נCKER.

אוקימות	יום המיתה				לפני הקבורה	אחר הקבורה	לילה אחר המיתה	לפני הקבורה	אחר הקבורה	את'ק ✓רבו
	1. ה"סלקא דעתך"	2. רב ששת בריתא 1	3. מענות בריתא 2	4. רב יוסף בריתא 1						
✓	✗	✗ אסור כל הימים לילו (פחות) מדרבנן	✗ אסור כל הימים "ואזריתא כיום מר'"	✗ אסור לת'ק	✗	✗	✓	✗	✗	✓
✗ אך הלילה שאוחר יום שמועה או ליקוט - מותר)										
✗ אך לת'ק ✓רבו	✗									
✗ מותר לת'ק ✗ ואסור לרבי.	✗									

אניניות לילה - רבוי ווחכמים (המשך)

ק"י קא.

הסבר

(א)

8

משמעות שת"ק (שורה 3) מתייר הלילה אחר יום המיתה.
משמעות שרבוי (שורה 4) מתייר ביום המיתה גופא, אחר הקבורה. ואין דעות כאלו מקובלות כלל!

9-11

(ב)

13

מדובר ביום קבורה שאחריו יום המיתה. רבוי (4) מתייר ביום אחר הקבורה, ות"ק (3) אוסר אחר קבורה. הלילה מותר לכ"ע.
משמעות ברייתא 2 שהלילה שאחר יום קבורה אסור בקדושים.
לפי האוקימטה הנ"ל, אין דעת זו מתאימה לשום תנא.

19

20

(ג)

24

ת"ק (3) אוסר בלילה אחר הקבורה, ואז ת"ק יתאים לבריתא 2.
רבוי (4) מתייר אפילו ביום, לאחר הקבורה.

26

(ד)

31,33

רבי לחומרא על פי בריתא 3. ואי אפשר לפרש שבריתא 3 איירי ביום המיתה, כי אז יצא שחכמים מתירים הלילה שאחריו
אפיקו שחמת לא נגמר. לכן, על כרחך פליגי ביום קבורה שאינו يوم המיתה. חל"א - רק יום קבורה, ורבי אוסר גם הלילה
שארכ"כ, והוא התנאה של בריתא 2. וחילנו ה"תנאי" על פ"י רב חסדא בסוגיא דלעיל, ומחלוקתם בדיון של לילה לאחר קבורה.

רבashi

42-43

אם לדברי רבוי יום קבורה שהוא מדרבנן טופס את לילו מדרבנן, אז יום המיתה שהוא מן התורה יטפוש את לילו מן
הتورה.

49

רבי סבר שאניניות לילה מדרבנן אפילו אחר יום המיתה, ואינו אסור מן התורה.
אין חכמי נמי, אך' פ' שההתורה לא אסורה הלילה לאחר יום המיתה, אפילו היכי - חכמים שאסרו יום קבורה - אסרו גם הלילה.

53

	מיתה - איסור תורה	קבורה - איסור דרבנן	יום
לעתו חיוך		אסור	
לילה	מותר אונקלין	מותר אונקלין	אינו איסור